

Stk. 2. Hvor der er alvorlig fare for kvindens liv eller helbred, kan bestemmelse om svangerskabsafbrydelse træffes af sygehusest overlæge i samråd med kvinden, medmindre ganske særlige omstændigheder taler herimod.“

4. § 5 ophæves.

5. I § 6, der herefter bliver § 5, ophæves *stk. 1, stk. 2, stk. 3 og stk. 5.*

6. § 7 bliver herefter § 6.

7. I § 8, der herefter bliver § 7, ændres „§§ 6 og 7“ til: „§§ 5 og 6“, og 2. punktum udgår.

8. § 9, der herefter bliver § 8, ophæves, og i stedet indsættes:

„§ 8. Udgifterne i anledning af svangerskabsafbrydelse afholdes efter de gældende regler for almindelig sygdomsbehandling.“

9. § 10, der herefter bliver § 9, ophæves, og i stedet indsættes:

„§ 9. Der kan af staten ydes kommuner eller private foreninger eller organisationer, som påtager sig organiseringen og driften af et oplysningsarbejde over for befolkningen om seksualhygiejne, refusion af udgifterne herved.

Stk. 2. Udgifterne ved ydelsen af de i *stk. 1* nævnte statstilskud afholdes ved bevilling på de årlige finanslove.“

10. § 11, § 12 og § 13 bliver herefter § 10, § 11 og § 12.

11. I § 13, *stk. 4*, udgår ordene „i de i § 3, *stk. 3*, omhandlede tilfælde“.

§ 2.

Denne lov træder i kraft ved stadfæstelsen.

Bemærkninger til lovforslaget.

I. Almindelige bemærkninger.

I folketingsåret 1966-67 fremsatte medlemmer af socialistisk folkeparti et ligelydende forslag til lov om ændring af lov om foranstaltninger i anledning af svangerskab m. v. (fremsat den 7. februar 1967, Folketingstidende 1966-67, 2. samling, forhandlingerne sp. 1456, tillæg A. sp. 1889). Forslaget blev underkastet første behandling den 24. februar 1967 (folketingets forhandling 1966-67, 2. samling sp. 1976) og henvistes herefter til et udvalg, der ikke nåede at færdigbehandle det bl. a. under hensyn til det omfattende materiale, der tilgik udvalget fra justitsministeren, jfr. den af udvalget afgivne beretning af 28. september 1967 (tillæg B. sp. 2329).

Den gældende lov, lov nr. 177 af 23. juni 1956 om foranstaltninger i anledning af svangerskab m.v., er blevet til på grundlag af en betænkning (nr. 96/1954 — Betænkning angående ændring af svangerskabslovgivningen m. v.) afgivet af den af justitsministeriet den 9. januar 1950 nedsatte kommission.

Lovforslaget blev behandlet af folketinget i samlingen 1954-55. (Forslaget Folketingstidende tillæg A. sp. 1151, fremsættelse Folketingstidende sp. 2509, 1. behandling Folketingstidende sp. 2576, beretning Folketingstidende tillæg B. sp. 913) og igen i samlingen 1955-56. (Forslaget Folketingstidende tillæg A. sp. 121, fremsættelsen Folketingstidende sp. 64, 1. behandling Folketingstidende sp. 349, betænk-

ning Folketingstidende tillæg B. sp. 609, 2. behandling Folketingstidende sp. 4455, tillægsbetænkning Folketingstidende tillæg B. sp. 639 og 751, 3. behandling Folketingstidende sp. 4872 og 5063).

II. Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1.

Den foreslåede nye § 1 indeholder forslagets hovedregel, at en kvinde efter rådgivning frit, hvis hun ønsker det, kan få sit svangerskab afbrudt.

Til nr. 2.

Den foreslåede nye § 2 omhandler de betingelser, som samfundet stiller, for at kvinden i henhold til forslagets § 1, nr. 1, kan få sit ønske om svangerskabsafbrydelse opfyldt.

Svangerskab, der er opstået efter overgreb mod kvinden eller ved anden ulovlig handling, indgår under denne paragraf, og den særlige, etiske indikation opretholdes ikke særskilt. Der er her især taget hensyn til, at dokumentation af en kriminel handling kan tage for lang tid i forhold til indgrebets rimelige frister. En rådgivning vil i øvrigt ofte netop i disse tilfælde være ønskelig. De nævnte tilfælde må dog gøre krav på, at særlige hensyn kan tages.